

ויתירה מזה: ע"פ תורת הבעש"ט⁵⁶, שהתהוות יש מאין מתחדשת בכל רגע ורגע מאין ואפס המוחלט (כמו ההתהוות מאין ליש תיח הראשונה כתחלת מעשה בראשית*⁵⁶) — נמצא שבכל רגע נעשה מחדש יש⁵⁷; ולכן, בכל פעולה ששליח (ע"י עבודתו) עושה מיש אין — ה"ז חידוש גמור, גדול יותר מ"מעשה שמים וארץ" (מהיש) שנתחדש כרגע שלפני זה ושלפני זה וכו'.

ח. עוד לימוד משליחות אליעזר בקשר לנישואי יצחק ורבקה:

מהמשך הכתובים בסוף פ' וירא מוכן, שנישואי יצחק ורבקה (בפרשתנו) בא בהמשך לעקידת יצחק — כפרש"י שם⁵⁸ (למה מספרת התורה אודות לידת רבקה לאחר עקידת יצחק): "בשובו מהר המורי" ה" אברהם מהרהר כו' ה' לי להשיאו אשה כו', בשרו הקב"ה שנולדה רבקה בת זוגו"⁵⁹.

ויש לומר הביאור בזה: ככדי שיצחק יגיע לשליחותו ע"י החתונה עם רבקה [שזוהי שלימות מציאות האדם, כמ"ש "זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא

לגילוי ד"טוב מאד", מתחיל ממנו בעצמו — לבטל מציאותו ולהיות בטל לגמרי למשלח, ועד שנעשה שלוחו של אדם כמותו ממש (שאפשר למשוך בחוש המישוש בגוף הגשמי),

ועד"ז בנוגע לעבודתו בעולם — לבטל ישות העולם, ולברר ולהעלות את מציאות העולם, ועד לעשות ממנו דירה להקב"ה.

ומיד בהתחלת היציאה לשליחות מקבלים השבועה ("ואשביעך"⁵³, גם מלשון משביע⁵⁴ — שמשביעין אותו עם כל הכחות הנחוצים כדי למלא השליחות.

ז. עפכ"ז יש לשלוחים לימוד נפלא בנוגע לתפקידם:

ע"י כל פעולה (אפילו פעולה הכי קטנה) שפועל לפעול בעולם ביטול היש לאין — עושה הדבר שהוא יותר גדול מ"מעשה שמים וארץ"!

ואע"פ שהשליח עצמו, ועאכו"כ השלוחים ויהודים בדורות שלפניו, כבר פעלו ע"י עבודתם ענין הביטול מיש לאין — מ"מ כל זמן שבמציאות העולם נרגש עדיין הישות (ולא רואים אלקות בגלוי במקום זה), הרי זה הוכחה שאפשר לפעול יותר ביטול היש⁵⁵.

56) שעהיה"א פ"א.

56*) ראה שעהיה"א שם ופ"ג.

57) ויש לומר בעומק יותר שהפירוש פנימי בתורת הבעש"ט הוא להדגיש (נוסף על גודל הביטול של מציאות העולם, גם) החוק ותוקף הישות דעולם הזה, עד כדי כך שמציאות היש נתחדש בכל רגע ורגע מחדש עם כל התוקף והכח של (התהוות ע"י) הקב"ה (כמו התהוות היש בפעם הראשונה — לפני כל ענין העבודה בביטול חיוכין היש).

58) כב, ב.

59) וזהו לדעת רש"י (תולדות כה, ב) שכשעת העקידה ה" יצחק בן ל"ז שנים, וכו' בפרק נולדה רבקה והמתין לה ג' שנים. וגם לפי הידיעה (ראה מפרשי סדר עולם פרק א, ע"פ תוד"ה וכן — יבמות סא, ב) שלידת רבקה היתה (י"א שנים) לפני העקידה — הרי מסדר הכתובים (שסיפור (ובשורת) לידת רבקה בא לאחר העקידה), מוכן שסיפור לידת רבקה נוגע בעיקר לאחר לידתה ובהמשך להעקידה.

53) ועפ"ז מוכן הטעם (פנימי) לשבועת אליעזר ע"י אברהם (נוסף להביאור במפרשי המקרא), אף שע"פ דין שליחות נעשית בלי שבועה ובלי עדות, שהרי שליחות הוא מהענינים ש"אין צריכין קנין ואין לקנין בהם טעם" (רמב"ם הל' מכירה פ"ה ה"א, ועוד) — כי בנדו"ד ה"ז שליחות לקיים העבודה דעשית דירה בתחתונים, ולזה צריכים השבעת כחות מיוחדים.

54) ראה ס' קיצורים והערות לתניא ע' נו. 55) ובדאי שע"י העבודה עד עתה נשתנה ונתלש ישות העולם, ואף ששינוי זה לא ניכר בגלוי (לרוב בני אדם) — ה"ז כמו הפעולה בגשמיות העולם ע"י קיום המצוות שלא ניכר שינוי גלוי לעיני כשר, שה"ז כ"מנחם בקופסא" (הוספות באצילות כו'), ויתגלה לע"ל (וראה אוה"ת בשלח ע' תעד).

לאידך גיסא מוכן, שאע"פ שמסירות נפש הוא היסוד והקדמה לעבודת ה', צריך להיות אח"כ (גם) עבודה ע"פ טעם ודעת.

ושליח יש לו את הכח להבחין בכל מקרה ובכל מאורע לפי תנאי המצב ותכונות האדם, איך לגשת לכ"ן-אדם, ומה צריך בעיקר לעורר ולהדגיש: ענין המסירות נפש, או ענין הטעם ודעת, או שניהם.

ט. האמור לעיל הם נקודות אחדות שיש להם שייכות מיוחדת לכינוס השלוחים העולמי שמתקיים (מתחיל מ)שבת זו:

מטרת הכינוס הוא שיהי' איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק⁶⁴, ששלוחים שיש להם אינטרסים ושאיפות משותפים, יתדברו ביניהם ויתחזקו ביניהם בעזרה, סכרות והצעות,

וגם — כולם ביחד לקבל החלטות טובות איך אפשר להוסיף במילוי השליחות בהתאם לרצון המשלח, והחלטה שמתקבלת ברבים ובציבור (ובנוסף לזה — במקום קדוש — ביהכ"נס וביהמ"ד, ובזמן קדוש — יום השבת) — יש לה הרבה יותר תוקף, וזה מוסיף כח ביישום ההחלטות אח"כ בפועל ממש (כמבואר בקונטרס החלצו⁶⁵).

ובפרט כשזה בקשר לכינוס השלוחים העולמי, מכל מרחבי תבל, הכולל כל המדינות וכל האנשים ותכונותיהם כו' בכל העולם כולו — כמילא הרי זה הציבור הכי גדול וחזק שאפשר להיות, לכן הרי זה מוסיף יתר תוקף וכח בקיום ההחלטות.

יתירה מזה: מכיון שהשלוחים

את שמם אדם⁶⁰] — הי' צריך לפנ"ז שיהי' לו העלי' שבא ע"י העקידה⁶¹.

והענין בעבודה: בכדי שיהי' שלימות העבודה בקיום השליחות לעשות דירה בתחתונים צריך להיות ההקדמה ויסוד דמסירת נפש⁶² (ענין העקידה).

מזה יש גם לימוד מיוחד בנוגע לעבודתם של השלוחים, שלוחי נשיא דורנו:

בכדי למלא השליחות בשלימות, צריך להיות אצל השליח ההקדמה דמסירת נפש (מסירת הרצון⁶³) — להתמסר וליבטל לגמרי (לרצון ה)משלח (ביטול מיש לאיין), ואזי הוא כמותו דהמשלח ממש.

ועד"ז בנוגע לפעולת שליחותו עם יהודים אחרים (לגלות אצלם שהם שלוחי הקב"ה), צריך לגלות גם אצלם כח המסירות נפש שאצל כל יהודי בטבע.

ולהוסיף, שמזה שלידת רבקה (ונישואי רבקה בהיותה בת ג') בא לאחרי המסירות נפש דהעקידה — למדים, שמסירות נפש אינו רק בנוגע לאנשים אלא גם לנשים ואפילו טף. [כידוע הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר, שצריך ללמוד עם הקטנים גם פרשת העקידה וכיו"ב (שלא כדעת הטועים שזה יפחיד את הילד כו'), כי ילד יהודי בטבעו יכול (להבין ו)להרגיש ענין המסירות נפש. ואדרבה — אצלו זה יותר בגלוי מאשר אצל מבוגר ובר שכל].

60) בראשית ה, כ. וראה זח"א קסה, א. — נוסף על המפורש (יבמות סג, א) כל אדם שאין לו אשה אינו אדם. ובוז"ג (ז, ב. ועוד) — "פלג גופא".

61) ראה אה"ת בראשית (כ"ך ב (בהשמטות) תלב, סע"א ואל"ך) שקודם העקידה לא הי' יצחק יכול להוליד, וע"י העקידה ניתנה בו נשמה חדשה שמעלמא דדכורא ועי"ז נעשה ביכלתו להוליד.

62) ראה תניא ספמ"א (נח, א).

63) תו"א מקץ לו, ב. לקרית שלח מח, סע"ד.

64) ישעי' מא, ו.

65) תרנ"ט — פ"י.